BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE
N° 2013953
van 17 juni 2020

Opposant: **Yüksel Sahan**
Borselaarstraat 37
3081 RB Rotterdam
Nederland

Gemachtigde: **Merk-Echt B.V.**
Keizerstraat 7
4811 HL Breda
Nederland

Ingeroepen merk: **Benelux inschrijving 805596**

tegen

Verweerder: **Sahan Supermarkt BV**
Putsebocht 121-131
3073 HG Rotterdam
Nederland

Gemachtigde: **BarentsKrans**
Postbus 30457
2500 GL Den Haag
Nederland

Betwiste merk: **Benelux spoedinschrijving 1026363**

I. FEITEN EN PROCEDURE

A. Feiten

1. Op 8 januari 2018 heeft verweerder een Benelux aanvraag verricht van het gecombineerde woord-/beeldmerk ŞAHAN voor waren in de klassen 29, 30 en 34. Daarbij heeft hij, overeenkomstig artikel 2.8, lid 2 van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE"), verzocht om onverwijld tot inschrijving over te gaan (zogenaamde spoedinschrijving). Deze spoedinschrijving is onder nummer 1026363 in behandeling genomen en gepubliceerd op 10 januari 2018.

2. Op 9 maart 2018 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen deze spoedinschrijving. De oppositie is gebaseerd op Benelux inschrijving 805596 van het gecombineerde woord-/beeldmerk ŞAHAN, ingediend op 11 augustus 2006 en ingeschreven op 7 november 2006 voor diensten in de klassen 35 en 39.

3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van het ingeroepen merk.

4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren van de betwiste aanvraag en is gebaseerd op alle diensten van het ingeroepen merk.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE.[1]

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en door het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") ter kennis gebracht van partijen op 13 maart 2018. In de loop van de administratieve fase van de procedure hebben beide partijen argumenten ingediend en heeft opposant op verzoek van verweerder bewijzen van gebruik ingediend. De procedure verliep conform de daaraan gestelde eisen in het BVIE en het bijbehorende uitvoeringsreglement (hierna: "UR"). De administratieve fase van de procedure is afgerond op 15 februari 2019.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

8. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.2ter, lid 1, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken merken en van de waren of diensten in kwestie.

[1] In deze beslissing wordt steeds verwezen naar de op de datum van de beslissing van toepassing zijnde wet- en regelgeving, tenzij het gaat om bepalingen die gedurende de procedure een materiële en voor de beslissing relevante wijziging hebben ondergaan.

A. Argumenten opposant

9. Opposant stelt vast dat de merken een identiek woordelement en een nagenoeg identiek beeldelement bevatten. Slechts de kleur van het woordelement en de positie van het beeldelement verschillen. Opposant concludeert derhalve dat de merken in visueel opzicht in zeer grote mate overeenstemmen en zelfs praktisch identiek zijn.

10. Fonetisch en begripsmatig acht opposant de merken identiek, aangezien zij hetzelfde woordelement Şahan bevatten, zijnde een Turkse achternaam.

11. De waren van het betwiste merk zijn levensmiddelen en tabaksproducten, eventueel te gebruiken of verkrijgbaar in de horeca. Hoewel waren en diensten naar hun aard verschillen, is opposant van mening dat de betreffende waren identiek aan dan wel overeenstemmend zijn met de diensten van het ingeroepen merk. Deze diensten zijn immers specifiek gericht op de waren in de klassen 29, 30 en 34. De waren van het betwiste merk zijn derhalve complementair aan deze diensten en zullen bovendien in verband worden gebracht met de onderneming die deze diensten levert. Daarnaast zijn deze waren en diensten volgens opposant op hetzelfde publiek gericht: het publiek dat gebruik maakt van deze diensten maakt daarmee ook gebruik van de waren waarop die diensten betrekking hebben. De betrokken waren en diensten worden overigens doorgaans door één en dezelfde onderneming op de markt gebracht, aldus nog opposant.

12. Opposant merkt op dat door het gebruik van het betwiste merk ongerechtvaardigd voordeel kan worden getrokken uit en afbreuk kan worden gedaan aan het onderscheidend vermogen, de reputatie en de exclusiviteit van zijn merk.

13. Opposant concludeert dat er gevaar voor verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie tussen zijn merk en het betwiste merk is te duchten. Om die reden verzoekt hij het Bureau de oppositie in haar geheel toe te wijzen en de betwiste spoedinschrijving door te halen.

14. Op verzoek van verweerder heeft opposant gebruiksbewijzen ingediend.

B. Reactie verweerder

15. Verweerder heeft in eerste instantie om bewijzen van gebruik van het ingeroepen merk verzocht.

16. Verweerder schetst de achtergrond van partijen en het voorliggende geschil. Hij licht toe dat hij sinds 1988 een aantal goedlopende Turkse supermarkten exploiteert in Rotterdam, alsmede een website. Het logo is destijds door een aan hem gelieerd familielid ontworpen, zodat het thans legitiem als merk is ingeschreven.

17. Verweerder concentreert zijn verweer op de door opposant ingediende stukken ten bewijze van gebruik van het ingeroepen merk. Analyse van deze stukken leidt volgens hem tot de conclusie dat het bewijs van gebruik niet is geleverd en wel om volgende redenen:

- Sommige stukken bevatten geen datum of geven geen inzicht in de relevante periode;
- De betrokkenheid van opposant is in sommige stukken niet onderbouwd of bewezen;
- Sommige publicaties gaan uit van een derde;

- In alle stukken komt het merk voor in gewijzigde vorm, waardoor het onderscheidend vermogen wordt aangetast.

18. Nu het ingeroepen merk gedurende een aaneengesloten periode van vijf jaar niet is gebruikt, komt verweerder niet toe aan de bespreking van het verwarringsgevaar. Mocht het Bureau hierover anders denken, dan verzoekt verweerder tot het inlassen van een extra schriftelijke ronde, waarin hij het verwarringsgevaar alsnog kan bespreken.

19. Op grond van het voorgaande concludeert verweerder tot integrale afwijzing van de oppositie met veroordeling van opposant in de kosten.

III. BESLISSING

A.1 Gebruiksbewijzen

20. In toepassing van de bepalingen van de artikelen 2.16bis, lid 1 en 2.23bis, lid 1 BVIE en regel 1.25 UR, dient het ingeroepen merk normaal gebruikt te zijn in een tijdvak van vijf jaren voorafgaand aan de datum van indiening van het jongere merk.

21. Het ingeroepen merk is langer dan vijf jaar voorafgaand aan de datum van indiening van het betwiste merk geregistreerd en dus is het verzoek om bewijs van gebruik gegrond.

22. De betwiste spoedregistratie werd gepubliceerd op 10 januari 2018. Gelet op de datum van indiening van deze oppositie, loopt de periode die in aanmerking moet worden genomen – de relevante periode – dus van 10 januari 2013 tot 10 januari 2018.

23. Overeenkomstig regel 1.25, lid 2 UR dienen de bewijzen van gebruik aanwijzingen te bevatten over de plaats, duur, omvang en wijze van het gebruik dat is gemaakt van het oudere merk voor de waren of diensten waarop de oppositie berust.

24. Blijkens het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof of HvJEU) van 11 maart 2003 (HvJEU, arrest Ansul, C-40/01, ECLI:EU:C:2003:145), wordt van een merk een normaal gebruik gemaakt wanneer het, overeenkomstig zijn wezenlijke functie, te weten het waarborgen van de identiteit van de oorsprong van de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven, wordt gebruikt teneinde voor die waren of diensten een afzet te vinden of te behouden, met uitsluiting van symbolisch gebruik dat er alleen toe strekt, de aan het merk verbonden rechten te behouden. In dit verband betekent het vereiste van normaal gebruik van het merk, dat dit merk, zoals het op het relevante grondgebied wordt beschermd, publiek en naar buiten toe wordt gebruikt (zie tevens Gerecht van de Europese Unie (hierna: "GEU" of "Gerecht"), Silk Cocoon, T-174/01, 12 maart 2003, ECLI:EU:T:2003:68, punt 39; GEU, Vitafruit, T-203/02, 8 juli 2004, ECLI:EU:T:2005:346, punt 39; GEU, Charlott, T-169/06, 8 november 2007, ECLI:EU:T:2007:337, punt 34).

25. Het Gerecht heeft gepreciseerd dat het gebruik van het oudere merk niet altijd kwantitatief omvangrijk hoeft te zijn om als normaal te kunnen worden beschouwd (GEU, Hipoviton, T-334/01, 8 juli 2004, ECLI:EU:T:2004:223; Sonia Sonia Rykiel, T-131/06, 30 april 2008, ECLI:EU:T:2008:135). Het begrip normaal gebruik beoogt niet het commerciële succes te beoordelen of de handelsstrategie van een onderneming te controleren, noch de merkenbescherming te beperken tot de gevallen waarin er sprake is van een kwantitatief aanzienlijk commercieel gebruik van het merk (GEU, Vitafruit, reeds aangehaald).

26. Het Gerecht stelt nadrukkelijk dat het normale gebruik van een merk niet op basis van waarschijnlijkheden of vermoedens kan worden aangenomen, doch moet worden aangetoond aan de

hand van concrete en objectieve gegevens die een daadwerkelijk en afdoend gebruik van het merk op de betrokken markt bewijzen (GEU, Hiwatt, T-39/01, 12 december 2002, ECLI:EU:T:2002:316; Vitakraft, T-356/02, 6 oktober 2004, ECLI:EU:T:2004:292; Sonia Sonia Rykiel, reeds aangehaald).

Beoordeling van de ingediende gebruiksbewijzen

27. Opposant dient de volgende stukken in ten bewijze van gebruik van zijn ingeroepen merk:

1) Afbeeldingen van de gevel en/of ingang van vijf supermarkten van opposant;
2) Foldermateriaal;
3) Facturen;
4) Afbeeldingen van briefpapier en enveloppen;
5) Screenschots van de website van de supermarkt van opposant;
6) Screenshots van de Facebookpagina van de supermarkt van opposant;
7) Screenshot van de website van de gemeente Schiedam met informatie over één van de supermarkten van opposant;
8) Afbeelding van saus waarop het merk is weergegeven;
9) Afbeelding van een klok waarop het merk is weergegeven;
10) Voorpagina van het weekblad De Maasroute met daarin de aankondiging van de opening van Sahan supermarkt in winkelcentrum De Els in Waalwijk.

28. Verweerder merkt terecht op (zie punt 17) dat het ingeroepen merk in de stukken bijna nergens wordt weergegeven zoals het is ingeschreven. De diverse verschijningsvormen van het ingeroepen merk in de door opposant ingediende stukken zien er als volgt uit:

29. Anders dan verweerder, is het Bureau van oordeel dat dit gebruik het onderscheidend vermogen van het ingeroepen merk niet aantast. De wezenlijke elementen van het merk zoals het is ingeschreven, met name het woordelement SAHAN (weliswaar zonder cedille) en de adelaar met gespreide vleugels, komen telkens voor in de afbeeldingen. De toevoeging "supermarkt" wijzigt evenmin het onderscheidend vermogen van het merk. Het Bureau is daarom van oordeel dat het gebruik in de hierboven weergegeven vormen een op onderdelen afwijkende vorm behelst die het onderscheidend vermogen van het merk in de vorm waarin het is ingeschreven niet wijzigt, overeenkomstig artikel 2.23bis, lid 5, sub a BVIE.

30. Uit de ingediende stukken blijkt dat opposant in de relevante periode een supermarktketen heeft geëxploiteerd met vijf vestigingen in Rotterdam, één in Schiedam en (sinds 2005) één in Waalwijk. Daarnaast heeft opposant ook nog een webwinkel. Zowel in de supermarkten als in de webwinkel wordt een uitgebreid scala aan voedingsmiddelen te koop aangeboden, waaronder in ieder geval *shoarmavlees, pizza's, levensmiddelen* en *dranken*, zoals uit de stukken blijkt.

31. De facturen hebben betrekking op leveringen van diverse voedingsmiddelen in België en Frankrijk. Echter, niet kan hieruit worden geconcludeerd dat opposant ook distributie-, transport- en

verpakkingsdiensten heeft verricht voor derden. Deze leveringen geschiedden immers voor eigen rekening en in het verlengde van zijn diensten als supermarktketen. Hetzelfde geldt voor de diensten *publiciteit en reclame, verkoopprom otie, waaronder promotionele activiteiten, advisering, voorlichting en informatie inzake voornoemde diensten.* Wellicht verricht opposant deze diensten in het kader van zijn eigen bedrijfsvoering, maar dit is geen dienstverlening aan derden zoals bedoeld in de omschrijving van de diensten.

32. Verweerder merkt op dat sommige stukken niet gedateerd zijn of geen inzicht geven in de relevante periode (zie punt 17). In dit verband kan, in algemene zin, worden opgemerkt dat het feit dat enkele stukken niet gedateerd zijn, niet noodzakelijkerwijs met zich meebrengt dat deze buiten beschouwing moeten blijven. Stukken van buiten de relevante periode zouden kunnen dienen ter ondersteuning van de andere ingediende documenten. Immers, volgens de rechtspraak (zie onder andere GEU, Aire Limpio, T-168/04, 7 september 2006, ECLI:EU:C:2008:420) mag rekening worden gehouden met gegevens die dateren van na de datum van indiening van de merkaanvraag, indien daaruit conclusies kunnen worden getrokken over de situatie die zich voordeed op die datum (zie in die zin HvJEU, Alcon/BHIM, C-192/03 P, 5 oktober 2004, ECLI:EU:C:2004:587 en de aldaar aangehaalde rechtspraak). Dergelijke omstandigheden kunnen een bevestiging opleveren of bijdragen tot een betere beoordeling van de omvang van het gebruik van het betrokken merk in de relevante periode (zie naar analogie HvJEU, La Mer Technology, C-259/02, 27 januari 2004, ECLI:EU:C:2004:50 punt 31). Wel is het Bureau het met verweerder eens dat sommige stukken in het geheel geen nuttige informatie aanleveren met betrekking tot het gebruik van het ingeroepen merk (zoals de stukken, hierboven aangeduid onder de nummers 4, 8 en 9).

33. Volgens verweerder is de betrokkenheid van opposant in sommige stukken niet onderbouwd of bewezen en gaan sommige publicaties uit van een derde. In dit verband merkt het Bureau op dat deze betrokkenheid geen vereiste is en dat evenmin vereist is dat alle publicaties uitgaan van opposant zelf. Immers, als gebruik van een merk wordt eveneens beschouwd het gebruik van het merk met toestemming van de houder (zie artikel 2.23bis, lid 6 BVIE). Die toestemming wordt impliciet verondersteld wanneer opposant deze stukken indient als bewijs van normaal gebruik van zijn merk (zie naar analogie GEU, VITAFRUIT, reeds aangehaald).

Conclusie

34. Uit de door opposant ingediende stukken blijkt het normaal gebruik van het ingeroepen merk in de relevante periode in de Benelux, althans gebruik van het merk in een op onderdelen afwijkende vorm die het onderscheidend vermogen van het merk in de vorm waarin het is ingeschreven niet wijzigt voor de volgende diensten: *Bemiddeling in commerciële zaken bij de verkoop, alsmede export van shoarmavlees, pizza's, levensmiddelen en dranken; het voor derden bijeenbrengen (uitgezonderd transport daarvan) van shoarmavlees, pizza's, levensmiddelen en dranken, opdat de consument deze gemakkelijk kan bekijken, vergelijken en aanschaffen*. Voor de overige diensten in klasse 35, *publiciteit en reclame; verkoopprom otie, waaronder promotionele activiteiten; advisering, voorlichting en informatie inzake voornoemde diensten*, en de diensten in klasse 39 waarvoor het merk is ingeschreven werden geen stukken aangeleverd en is het gebruik dus niet aangetoond. Ingevolge artikel 2.16bis, lid 2 BVIE wordt het ingeroepen merk voor het onderzoek van de oppositie geacht te zijn ingeschreven voor de hierboven genoemde diensten.

A.2 Verwarringsgevaar

35. Overeenkomstig artikel 2.14 BVIE kan de houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden vanaf de publicatie van de aanvraag, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.2ter BVIE.

36. Artikel 2.2ter, lid 1 BVIE bepaalt, voor zover hier van belang: *"Een merk wordt wanneer daartegen oppositie wordt ingesteld niet ingeschreven […] indien: […] het gelijk is aan of overeenstemt met een ouder merk en betrekking heeft op gelijke of overeenstemmende waren of diensten en daardoor bij het publiek gevaar voor verwarring bestaat, ook wanneer die verwarring het gevolg is van associatie met het oudere merk."*

37. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn (EU) 2015/2436 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2015 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, ECLI:EU:C:1998:442, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999, ECLI:EU:C:1999:323; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003, ECLI:NL:HR:2003:AK4818; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de merken en van de waren en diensten

38. Uit de bewoordingen van artikel 5, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.2ter.1, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997, ECLI:EU:C:1997:528).

39. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de merken betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

40. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007, ECLI:EU:C:2007:333). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden bezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEU, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002, ECLI:EU:C:2006:164 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007, ECLI:EU:T:2007:391).

41. De te vergelijken merken en waren en diensten zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	**Oppositie gericht tegen:**
	ŞAHAN

ŞAHAN	
	Klasse 29 Aardbeienjam; Appelcompote; Bramenjam; Compote; Frambozenjam; Geconcentreerde groenten; Geconserveerde aardbeien; Hazelnootpasta; Hoummous [kikkererwtenpasta]; Jams.
	Klasse 30 Crackers met kaassmaak; Crackers met kruidensmaak; Deegwaren (Gevulde -); Deegwaren (Kant-en-klare maaltijden voornamelijk bestaande uit -); Deegwaren met vullingen; Gekoelde pizza's; Geroosterde maïskorrels; Gevuld cakegebak; Cacao; Cacaodranken; Cacaodranken met melk; Cacaopoeder; Bevroren snoepgoed op een stokje; Consumptie-ijs; Bonbons; Chocolade in de vorm van zeepaardjes; Chocolade in de vorm van bonbons; Chocoladecaramel; Chocoladerepen; Barbecuesaus; Chili (kruiderijen); Chilisaus; Currysausen; Groentepasta's [sausen]; Gemberpuree; Kant-en-klare sausen; Ketchup; Kooksausen; Mayonaise; Mosterd; Pastasaus; Piccalilly; Pesto; Pikante sauzen; Sambal.
	Klasse 34 Tabaksproducten.
Klasse 35 Bemiddeling in commerciële zaken bij de verkoop, alsmede export van shoarmavlees, pizza's, levensmiddelen en dranken; het voor derden bijeenbrengen (uitgezonderd transport daarvan) van shoarmavlees, pizza's, levensmiddelen en dranken, opdat de consument deze gemakkelijk kan bekijken, vergelijken en aanschaffen.	

42. Gelet op het beginsel van hoor en wederhoor (artikel 1.16, lid 1 BVIE, regel 1.21 UR) is het oppositieonderzoek beperkt tot de door partijen aangevoerde argumenten, feiten en bewijsmiddelen. Opposant voert gemotiveerd aan dat de merken en de waren en diensten (sterk) overeenstemmen en dat er daardoor sprake is van gevaar voor verwarring (zie punten 9-13). Verweerder betwist de argumenten van opposant in het geheel niet. Het verwarringsgevaar is dus kennelijk *in confesso*, zodat het Bureau dit niet verder behoeft te onderzoeken.

B. Overige factoren

43. Voor zover opposant met zijn opmerking dat door het gebruik van het betwiste merk ongerechtvaardigd voordeel kan worden getrokken uit en afbreuk kan worden gedaan aan het onderscheidend vermogen, de reputatie en de exclusiviteit van zijn merk (zie punt 12) zou willen verwijzen naar artikel 2.2ter, lid 3, sub a BVIE, zij erop gewezen dat de oppositie niet op deze grond is gebaseerd en dat dit overigens ook niet mogelijk was, gelet op het tijdstip van indiening van deze oppositie.

44. Verweerder doet een (voorwaardelijk) verzoek tot het inlassen van een extra schriftelijke ronde, waarin hij het verwarringsgevaar alsnog kan bespreken (zie punt 18). Voor een dergelijk verzoek – dat in wezen met zich zou meebrengen dat het Bureau twee afzonderlijke beslissingen zou moeten nemen (een eerste beslissing over het al dan niet normaal gebruik van het oudere merk en een tweede beslissing

over de overige door partijen aangevoerde gronden) – is in een oppositieprocedure evenwel geen plaats. Er zij in dit verband aan herinnerd dat het verloop van de procedure wordt bepaald door regel 1.14 UR, dat niet in een dergelijke "tussenbeslissing" voorziet. Het Bureau acht ook geen gronden aanwezig voor het indienen van aanvullende argumenten of stukken als bedoeld in lid 1, sub g, van deze bepaling, nu er geen sprake van is dat opposant argumenten heeft ingediend waarop verweerder niet heeft kunnen reageren en niet valt in te zien waarom hij dat niet onmiddellijk heeft gedaan.

45. In het kader van een oppositieprocedure is er geen sprake van een veroordeling tot betaling van de gemaakte kosten ten behoeve van de andere partij (zie punt 19). Enkel is voorzien in een kostenverwijzing, die is vastgesteld op het vaststaande bedrag van de oppositietaks, indien de oppositie volledig wordt toegewezen (of afgewezen).

C. Conclusie

46. Op grond van het voorgaande besluit het Bureau dat er sprake is van gevaar voor verwarring.

IV. BESLUIT

47. De oppositie met nummer 2013953 wordt toegewezen.

48. Benelux spoedinschrijving met nummer 1026363 wordt doorgehaald.

49. De verweerder is 1.045 euro verschuldigd aan de opposant op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.28, lid 3 UR, aangezien de oppositie geheel wordt toegewezen. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 17 juni 2020

Willy Neys *(rapporteur)* Saskia Smits Pieter Veeze

Administratieve behandelaar: Cees van Swieten